

FILE COPY ONLY
DO NOT REMOVE

מחנה "רמה" בקנדה
ח ט כ "ג

ה ז מ י ר

המסתתפים: מלך, ראש השטים, מזכיר, הכהן, שר האוצר, שר החצר, רב
הטבחיים, גנן, דיג, שליחים א', ב', ג', ד' וח', מלאך המות.
מלכה, עוזרת, ילדה, זמיר, זמיר מלאכותי.

אני רוצה לראות

תמונה א:

הקבוצה המספרת: ספורנו עצוב ועדין
המקום הוא ארץ סין
דין דן דין בארץ סין 2x
כמו כל ספור קרמון
זה על מלך וארמון
דין דין...
וצפור בשם זמיר
שאוהבת המיד לשיח
דין דין...

מלך: חודה לאלים שהתפילה כבר נגמרה. כמה שזה משעמם.
מלכה: שש... כולט ישמעו.
מלך: מה אכפת לי שהם טומעים (בקול) אמרתי שזה משעמם.
הכהן: מלכנו, אני חושב ששמעתי שהתפלה משעממת אותך.
מלך: אני עיף, אני עצוב.
ראש השטים: עיף המלך ועצוב.
שר הצבא: כן, עיף המלך...
העוזרת: ועצוב.
(כלם מנענעים בראש)
ראש השטים: הבו מחולות לשמח את לב המלך.
שר החצר: כן, הבו מחולות...
(נכנסות הרקדניות ורוקדות).
המלכה: יפה הרקוד.
העוזרת: אמנם יפה;

ראש השירים: כלל לא רע.
 שר החצר: גם אני חושב כך.
 הכהן: גם אני...
 המלך: כן, מה. (מפקק)
 הכהן: האין המלך מרוצה מהרקוד?
 המלכה: כבר שלטה ימים שהמלך עצוב. מה ישמח את לבו?
 העוזרת: אולי חם למלך?
 שר החצר: אולי קר למלך?
 המלך: לא חם לי ולא קר לי - רק עצוב לי.
 נכנס שר האוצר: הבאתי אבנים טובות לשמח את לב המלך, אין בכל העולם אבנים יפות כאלה.
 המלך מפקק.
 המלכה: קצה נפש המלך באבנים טובות. תן אותן לי.
 הכהן: האם המלך בקט עזרה מן האלים?
 המלך: כן, כן, היום התפללתי לטונג-פו, אלת האורז.
 המלכה: ואתמול התפלל המלך לסינג-צ'ינג, אלת התה.
 העוזרת: ושלשום התפלל המלך לנינג-מו, אלת הדגים.
 ראש השירים: הכל משעמם למלך.
 המלך: הבו לי - דבר חדש...
 המזכיר: (נכנס): אדוני המלך
 המלך: מה בפין מזכיר המדינה?
 המזכיר: מצאתי ספר בספריה.
 המלך: ומה יט בספר?
 המזכיר: מספר בספר על...זמיר
 ראש השירים: הזמיר!
 כלט: הזמיר, הזמיר, הזמיר...
 המלך: הזמיר? מהו הזמיר?

העוזרת: כן, מהו זמיר ?
 שר החצר: מהו זמיר ?
 ראש השרים: מהו זמיר ?
 המלך: מדוע מימי לא שמעתי אני על הזמיר ?
 המזכיר: הזמיר הוא צפור השרה שירים נפלאים.
 המלכה: היט בגן שלנו צפור כזאת ?
 ראש השרים: אף פעם לא ראיתי !
 שר החצר: אף פעם לא שמעתי !
 המזכיר: אולי נקרא לגבן, ויגיד הוא היכן הזמיר.
 המלך: לקרא לגבן.
 ראש השרים: הגבן טסינג-פי
 העוזרת: הגבן טסינג-פי
 הגבן (נכנס): ברכות שמים על ראש המלך והמלכה !
 המלך: הידעת את בגני חי... זמיר ?
 הגבן: אני מכיר את הזמיר, המלך, אולם הוא חי ביער ולא בגן המלך.
 המלך: התוכל למצוא אותו בטבילי ?
 הגבן: לא, אדוני המלך, אבל הילדה שעובדת במטבח תוכל להראות לנו את הדרך.
 המלך: הביאו לי את הילדה !
 הכהן: כן, הילדה.
 שר החצר: הילדה
 שר האוצר: הילדה
 העוזרת: הילדה
 הילדה (נכנסת): ברכות שמים על ראש המלך... והמלכה !
 המלכה: מותר לך לשבת
 ראש השרים: המכירה את את הזמיר ?
 הכהן: השמעת את שירחה ?

את יודעת איפה הוא ?	שר החצר:
הראית אותו ?	שר האוצר:
כן ?	העוזרת:
סליחה, אבל כלכם מדברים יחד ואינני מבינה.	הילדה:
ילדתי, איפה נוכל למצוא את הזמיר ?	המלך:
בכל ערב אני מטיילת ביער להביא לאמי החולה מה שנשאר	הילדה:
מהמטבח, ואני שומעת את השירה הנפלאה של הזמיר. קול	
הזמיר כל כך עדין, כמו קול הלב.	
שרים ! מהרו כלכם להביא לי את הזמיר.	המלך:
אבל ציגה-ין-ין שומרת על היער	ראש השרים:
אה ! ציגה-ין-ין, אלת היער !	העוזרת:
(הלם מפתוים)	
אני הכהן הגדול ! עלי להעלות קטורת היום...	הכהן:
יש לי הרבה כסף למנות, אני עסוק מאד...	שר האוצר:
גם אני עסוק מאד. אני צריך...אני צריך לעזור לו.	שר החצר:
אני אינני מיוחד, אבל יש מכתב חשוב לכתוב היום...	המזכיר:
אתם כולכם הולכים, ואל תשובו בלי הזמיר !	המלך:
ברכותינו למלך !	השרים:
הילדה תראה לנו את הדרך. בבקשה.	הכהן:
משתחווים.	
מהרו ! כולכם !	המלך:
הוי המלך מצווה.	שרים:

תמונה שנייה

הקבוצה המספרת: וילכו ליער כלם
 ולבם פעם, פעם
 דין דין
 עלו ורצו
 שמעו קולות ראו אורות
 דין דין.

(המסך נפתח)

קול הדיב: דג דגי בגו אלי
צא מתוך המים
כי אותך אטגן
לארוחת הצהריים.

המזכיר: אה! איזה יופי! ודאי מצאנו את הזמיר!
הילדה: לא, אדוני המזכיר, זה קולו של בן אדם-זהו פוט-פוט הדיב.
הגנן: האיןך יודע את ההבדל בין קול אדם לבין קול חיה?
המזכיר: קשה לימוד, פה ביער...
(קול פרה)

הכהן: בורחה והאליס, רחמו! טעינו בדרך!
שר האוצר: אולי בטוב? (קול פרה)
שר החצר: אולי זהו הזמיר?
הילדה: אין זה הזמיר, זאת פרה, אבל אל דאגה, אין לנו עוד הרבה
ללכת (קול צפרדע)

שר החצר: סוף סוף מצאנו את הזמיר!
הכהן: קולו כקול הפעמונים אשר במקדש. המלך יהיה כל כך שמח!
הילדה: אבל, אדוני הכהן, זה רק קול צפרדע, עדיין לא הגענו למקומו
של הזמיר.
(קול הזמיר)

הילדה: הנה הוא! שמעו! הנה שם הוא יושב.
ראש השירים: זה הזמיר? אבל אין היא צפור יפה כלל.
הכהן: אין נתפס אותו?
הילדה: אי אפשר לתפס את הזמיר
שר החצר: מה נעשה?
ראש השירים: (בתשיבות) צפור נכבדה, האין את רוצה לקבל מטרה של שר
בחצר מלך סין, השניה אחרי מטחתי?
הכהן: אעשה אותך לצפור קדושה, וכל חושבי הארץ ישתחוו לך. (טתיקה)

שר החצר: נתן לך חדר מיוחד בארמון (שתיקה)
 שר האוצר: נתן לך כסף וזהב (שתיקה)
 הגבן: הוכלי לשבת על כל עץ בגן המלך (שתיקה)
 (בטעת דבורו, צועד כל אחד קדימה)
 הילדה: צפור טובה, המלך עצוב ומבקט שחטירי לו לשמח את לבו.
 הזמיר: אני מקווה שאמצא חן בעיני המלך.
 (הזמיר רוקד)
 ראש הטורים: המלך ישמח כל כך !
 הגבן: הוא אהבו, זמיר יקר. הבה נמהר כולנו לארמון !
 (הזמיר מסתכל בעיני הילדה)
 הילדה: אל תפחד, תיטיב ללב המלך.
 הזמיר: כדברייך, ילדה.
 שיר: לארמון, נצא בטייר
 כי מצאנו כי מצאנו את הזמיר.
 (כלם הולכים).

חמורה שלישית

בארמון: על הבמה: המלך, המלכה והעוזרת
 אורה א: (מהאטוב) - הטמעתם מה חדש בארמון ?
 אורה ב: המלך מבקט זמיר לשמח את לבו.
 אורה ג: האם יצא בעצמו לחפץ אותו ?
 אורה א: לא - הוא שלח את הטורים.
 אורה ב: הם כבר מחפטים ביער כל היום
 אורה ד: (מהדלת הימנית) - הטורים שבים
 אורה ה: (מהדלת השמאלית) - ואהם בא הזמיר
 אורה ג: מה פסוק מראהו !
 (המסך נפתח. עדיין חושך)
 אורה ו: (מעל כסא בדלת הימנית) - אין זה צפור יפה כלל וכלל !
 אורה ז: אני שומע שירה !
 אורה ד: מה יפה שירה הזמיר !

אזרח ה: הסירה הזאת ודאי חסמה את לב המלך !
 (אור עולה על הבמה) הארמון.
 ראש השרים: (נכנס) הוד מלכותו מלך סין, ארץ היבול והברכה, ארץ אלה
 הרים ואגמים, מלאנו את בקעתך.
 הכהן: תודה לטובג-פו, אלה האורז, ולסינג-ציינג, אלה החה, ותודה
 ללינג-מו אלה הדגים.
 שר החצר: הבאנו למלך את צפור הפלא - הזמיר.
 המלך: המזכיר ! רשט בספר הזכרונות את מעשה משלחת הזמיר. שיעטה
 להם יקר וגדולה ויזכרו לעולם. אנא, השמיעי לנו את קולך.
 צפור.
 הזמיר: אני מקווה שסירתי תמצא חן בעיני המלך - - והמלכה
 (הזמיר שר) העולם כולו תפארת
 העולם רב אור וטוב
 שמע, ים, הרים וארץ
 סיר אומרים הלל אין סוף.
 שמע, אדם, הקטב לזמר
 לב אנוש הוא אהבה
 כל היקום עונה ברנן
 החיים הם אהבה.
 (אור על האטוב - האזרחים מסתכלים בפה פעור)
 הילדה: הביטו ! דמעות בעיני המלך !
 כל השרים: כן, המלך, בוכה. (בוכים גם הם)
 הילדה: והדמעות, דמעות של שמחה.
 המלך: תודה לך, זמיר, על סירתך הנפלאה
 המלכה: אתה שר כל כך יפה, חבל שאין לך נוצות יפות.
 העוזרת: אולי נצבע את נוצותיו בגדים ובכחול ?
 המלך: נחן לך חדר יפה בארמון ומקום מכובד על יד שולחני.
 הזמיר: תודה לכם, אבל אני שמח בחלקי. ומתנה כבר קבלתי - הדמעות,
 האושר של המלך הן המתנה שלי.

הילדה: שליחה, אדוני המלך, הזמיר אהב חופס. הוא רוצה לעוף ביער הגדול ולא להסגר בארמון.

המלך: טוב, יהי הזמיר חפסי, אבל יצא אלי וחטיר לפני בכל בוקר ובכל ערב.

הזמיר: אבוא בכל יום לטיר לפני המלך.
(חוטך על הבמה, אור על האשגב)
הקבוצה המספרת: - כך עברו לילות וימים
ובכל הארמון היו שמחים

כך חלף, עבר הזמן

והבוא משלחת מיפן

(אור על הבמה)

שר החצר: אדוני המלך, הנה באה משלחת מהוד רוממותו צוגו-פורו, מלך יפן.

(נכנסת המשלחת - חמישה של שליחים)

שליח א: ברכות שמים על ראש מלך סין ממלך יפן

שליח ב: ברכות מלך יפן על ראש מלך סין מהשמים

שליח ג: מלך יפן, צוגו-פורו, חבר טוב של מלך סין

שליח ד: הוא אהב אותו כמו אח מימים ימימה

המלך: חן, חן, אבל למה יש חמיד מלחמות בין יפן וסין ?

שליח ה: שאלה טובה, וראש האלים יודעים.

שליח א: הבאנו מתנה מצוגו-פורו מלך יפן, למלך סין

המלכה: אני רוצה לראות !

שליח ב: זמיר יותר טוב ויותר יפה מזמיר חי.

שליח ג: זמיר מזהב ואבנים טובות !

(פוחחים את הקופסה)

ראש הסרטים: איזה יופי !

הכהן: מה יפה !

שר החצר: מה נהדר !

שר האוצר: מה נפלא !

העוזרת: לא רע.
המלכה: זה שר ? זה רוקד ?
טליח ד' וה': שר ורוקד ?
המלך: נשמע את מנגינותיו (מותחים את המיתרים)
הזמיר המלאכותי: מלך סין חכם וטוב
לו שלוחות ברכות לרוב
השלום גם למלכה
היפה המתוקה.
המלך: השמעתם ? מלך סין חכם וטוב !
העוזרת: המלכה יפה ומתוקה.
המלכה: עוד פעם !
הזמיר המלאכותי שר שנית (באמצע נשמעת שירתו של הזמיר החי)
הזמיר: הזמיר בא לסיר.
המלכה: אין עוד צורך בו !
עכשיו יש לנו צפור יותר יפה ! (מסלקת אותו בידה).
המלך: הטמיעו עוד פעם את הקול הערב של הצפור היפה הזאת !
- הזמיר המלאכותי מתחיל לסיר - המסך יורד

חמונה ד'

הקבוצה המספרת: הזמן עבר, הזמן חלף.
(מהאטנה) והמלך קבל נזולת באף.
מאף לטה ולכל גופו,
עד שטכב על מטתו.
ראש השרים: הסו !
הכהן: המלך חולה.
שר החצר: נביא את הזמיר לרומם את רוחו
שר האוצר: עיף המלך מאותו הפזמון
ראש השרים: תמיד אותו הפזמון

(העוזרת והמלכה נכנסות)

העוזרת: אולי נביא אותו בכל זאת ?

המלכה: ואולי יוטב למלך

הזמיר המלאכותי: מלך סין חכם וטוב

לו שלוחות ברכות לרב

הטלום למל-למל-למל

המלכה: (שרה עם הזמיר) הזמיר נטבר !

ראש השרים: איך נוכל לחקן אותו ?

הכהן: נתפלל לאלים

שר החצר: אולי נסובב לו את הראש ? (מסובב את ראש הזמיר)

שר האוצר: נשים שקל זהב בפה (שם שקל בפה הזמיר)

העוזרת: הכל נתקלקל בפנים. אי אפשר לחקן אותו

המזכיר: ארשום בספר הזכרונות

שר החצר: מה נעשה ?

הכהן: נחכה למחר, בינתיים נתפלל לאלים ואולי ייטיבו למלך

ראש השרים: הלילה יורד - ילך איט לביתו ואולי בבקר נשמע בשורות

טובות.

(החדר מחסיך, נשמע רעם)

המלך: אין עוד אושר בחיים, אין בי עוד כוח להלחם. אני כך כל

עייף. אולי מוטב שהמות יבוא ויקח אותי. (שוב נשמע רעם)

מלאך המות: ערב טוב, אדוני המלך

המלך: מי מדבר שם ? אינני יכול לדאוג אותך

מלאך המות: אל תפחד - גם אני מלך כמורך, לממלכה של אין סוף ואין קץ.

המלך: הגם יש לך גן ?

מלאך המות: יש לי הרבה גנים.

המלך: האם יש לך ארמון גדול ?

מלאך המות: לארמוני אין גבול ואין יפה כמוהו.

המלך: הגד לי מי אתה ?

מלאך המות: אני מלך הטינה. אם תבוא אלי תוכל לנח ולישון.

המלך: מה אתה רוצה ממני ?

מלאך המות: אם תבוא אתי, תראה מקומות יפים שאף פעם לא ראית

המלך: אני יודע מי אתה, אתה מלאך המות. אינני רוצה למות.

אבל חסוך מסביב, ראשי כבד כל כך,

מלאך המות: ראשך כבד? חן לי את הכתר, איך לך עוד צורך בו.

המלך: קח ממני. (נותן לו את הכתר)

מלאך המות: וגם את הסרביט

המלך: ...הסרביט

מלאך המות: והדגל

המלך: הדגל? דגל עמי? (נאנח ותוהו)

(קולות רעם מרחוק)

(נשמע קול הזמיר: שר את התחלת שירו, המלך מתעורר לאט)

מלאך המות נסוג אחור. אור עולה על הבמה.

המלך: הזמיר, הוא שב! אני שומע את קולו. איזה הכתר שלי ?

מלאך המות: שירת הזמיר - שירת חיים !

(מחצטה בגלימתו, מניח את החפצים על מטת המלך ובורח.)

אחד אחד בכנסים השרים, המלכה והילדה)

המלכה: המלך מרגיש יותר טוב !

ראש השרים: הוא לא ימות

הכהן: המלך חי !

שר החצר: והוא ~~תקח~~ את עיניו

שר האוצר: יחי המלך !

העוזרת: מה נטלא !

הילדה: שירת הזמיר הצילה את המלך.

(המלך מתרומם במסתו ומחפש את הזמיר)

המלך: איפה הזמיר? (נכנס הזמיר)

הזמיר: הווי, אדוני המלך

המלך: הגד לי, זמיר טוב, אני גרסתי אותך מהארמון, לבי נמשך אחרי הצפור היפה, הבובה, ואפילו על זה סלחת לי ובמה אוכל

לסלם לך עבור הטובה אשר עשית לי ?

הזמיר: כבר קבלתי את שכרי בפעם הראשונה כששרתי לפניך וראיתי

את הדמעות אשר היו בעיניך - את אלה לא אסכח לעולם.

המלך: אבל למה שבת אלי ?

הזמיר: ידעתי כי המלך חולה והולך למות; רציתי לשמח את לבו.

ובזה גם אני שמח. כל אשרי בזה שאני עוזר לאחרים.

המלך: עכשיו אני יודע מדוע לא מצאתי אני אושר ושמחה בחיי.

תמיד חשבתי רק על עצמי, אף פעם לא חשבתי על אחרים.

ראש הטורים: גם אני תמיד חשבתי רק על עצמי.

הכהן: גם אני....

שר החצר: גם אני....

שר האוצר: גם אני....

המלך: תודה לך, צפור, שלמדת אותנו לחד וללא רק לקבל. אולי

עכשו אמצא אושר בחיי. אסתדל להיות מלך יותר טוב לעמי.

המלכה: ואסתדל להיות מלכה יותר טובה למלכי.

הילדה: זמיר יפה וטוב. נתת לכלנו אושר ושמחה היום. החוכל טוב

לסיר לנו אחד מסיריך היפים ?

המלכה: גם אני רוצה לסמוע.

המלך: גם אני, זמרי, זמרי, צפורי.

הזמיר: כרצונכם, ידידי הטובים:

העולם כולו תפארת...

(המסך יורד)

השירים של הזמיר

דין דין דין

ספורינו עצוב ועדין
המקום הוא ארץ סין
דין דין בארץ סין (2)
כמו כל ספור קדמון
זה על מלך וארמון
דין דין
וצפור בטס זמיר
שתמיד אוהבת לשיר
דין דין ...
וילכו ליער כולם
ולבס פעם פעם
דין דין
עלו ורצו
שמעו קולות ראו אורות
דין דין ...
כך עברו לילות וימים
ובכל הארמון היו שמחים
דין דין ...
הזמן עבר הזמן חלף
והמלך קבל נזלת באף
דין דין דין ...
מאף לפה ולכל גופו
עד שטכב על מטחו
דין דין דין ...

לארמון

לארמון לארמון
נצא בסיר
כי מצאנו כי מצאנו
את הזמיר.

דג דג

דג דג, בוא אלי
צא מתוך המים,
כי אותך אטגן
לארוחת צהריים.

לינג פו פו

הו המלך מצוה
גלך נצא גשתחוה
כן המלך הנכבד
רצונו יהיה לעד
2) (הוי ילילי לינג פו פו
(אין ברירה של כן או לא
אל היער גלך חיש
כל גברת וכל איש
אל חטדה ואל הנזיר
לחפש את הזמיר.
הוי ילילי....